

ХУЛИ
ЛЕОНИС

КАРМИЧНА АСТРОЛОГИЯ

РЕТРОГРАДНИТЕ
ПЛАНЕТИ

Апостроф

Хули Леонис
Кармична астрология
РЕТРОГРАДНИТЕ ПЛАНЕТИ

- © Хули Леонис – автор, 2018
© Биляна Славкова, дизайнер на корицата, 2018
© *Апостроф* – запазена марка
на „Алто комюникейшънс енд пъблишинг“ ООД,
2018

ISBN 978-954-2962-62-5

ХУЛИ ЛЕОНИС

КАРМИЧНА АСТРОЛОГИЯ

РЕТРОГРАДНИТЕ ПЛАНЕТИ

Апостроф

София, 2018





Предисловие

ЖИВОТЪТ

Нека да започнем с живота. Има толкова много теории за живота и случващото се в него. Определено класическата представа за живота, която ни се предлага, не е напълно вярна, но това е информацията, с която може да се справи масовото човешко съзнание.

Животът, който наричаме „реален“, е с 3D вибрация. За него е характерно преживяването на света чрез страховете. страховете ни рамкират, от една страна, но, от друга страна, ни заземяват, т.е. чрез тях оцеляваме, а именно това е основната и най-базисната характеристика на „реалния живот“. Само че душите ни не искат вече само да оцеляват, а искат и да чувстват, да заявяват себе си, да комуникират нуждите и желанията си, да виждат по-голямата картина, да усещат, че са част от цялото.

Страховете обаче ни пречат да разширим съзнанието си. В продължение на векове те са ни помагали да оцеляваме, но и ни пречат да продължим духовното си извисяване. А то се случва именно когато се изправим пред страховете ни, видим ги, осъзнаем ги и минем отвъд тях.

Страховете са крайно субективни. Един човек се плаши от едно, друг – от друго. Страховете се свързват и с миналите ни опитности в духовен план, с различните епохи и преживявания, през

които сме минали. **Страховете са блокирана енергия.**

Ще дам пример. В един минал живот човек умира от липса на храна. В епохата, в която е живял, храна не е имало. Когато е намирал нещо за прехрана, той се е тъпчел и е изяждал всичко, за да оцелее. Не се е наслаждавал на храната, а просто я е поглъщал. В настоящия живот тази душа се ражда в богато семейство, в което има изобилие от храна. Да, но душата се чувства гладна, страхува се от глада, безпокои се, че няма да оцелее. Тази душа започва да се тъпче с всичко, което намери, и в ранна детска възраст е със сериозно затлъстяване, защото не може да спре да се презапасява на базата на старите си стракове. В един момент храната убива тази душа. Тя отново се ражда в ново семейство. Храна има, но душата отказва да я поема, защото преди точно тя я е убила. В един момент липсата на храна я убива отново. Този цикъл може да продължи до безкрай, ако душата не осъзнае, че страхът от липса на храна и ужасът, че няма да оцелее, провокиран от първия живот, просто вече не е актуален. Достатъчно е да го разбере и ще може да излекува връзката си с храната. За да се случи това, трябва да се разбере първопричината. И тук следва първото голямо заключение – **първопричината се крие в миналото.** Това минало, което е обозримо, или онова, което е дълбоко забравено в съзнателен план, но подсъзнанието помни много добре.

За душата страхът от глада не е минал, той е настоящ и както виждаме – той е и бъдещ. Той е енергийна конструкция, опитност, която не се интересува от човешката представа за време. Той си е там. Той е урок и чака душата да се справи с него.

Според една от езотеричните теории всичко се случва тук и сега, време няма. Можем да се върнем към предишния пример. В момента душата усеща, че няма храна и трябва да се натъпче, а направи ли го, храната я убива и тя я отказва. Така се появява противоречието, в което искаш нещо, но и едновременно го мразиш, защото различни части от теб резонират по различен начин. Чувстваш, че полудяваш, но реално всяка една част от теб е права за себе си. Всяка една част иска да бъде видяна, приета и интегрирана.

Едва когато видим цялостната картина, можем да намерим и решението.

Ако лекуваме само една част от нас, то пак се получава дисбаланс. Каквото и да постигнем, друга част от нас няма да е доволна. Така ние се отчайваме от себе си, защото не успяваме да видим цялостната картина.

Това противоречие може да се отнася до храната, до любовта, до щастието, до парите. От една страна, много ги искаме, но от друга – не. Една част от нас иска любов и иска да ѝ се отдаде напълно и да се слее с нея, но друга част от нас я намира за заплашителна и нараняваща и ни пред-

пазва от нея. Всяка една от двете части е права за себе си. Въпросът е, че те не се чуват. **За да може да се реши проблемът, тези две части трябва да бъдат интегрирани.**

Всяко едно неразположение, което имаме, независимо дали е физическо или емоционално, си има първопричина. Без да я разберем, няма как да се справим със ситуацията. А тя често е почти напълно осъзната, в подсъзнанието е, но нашето човешко съзнание не ни позволява да я осъзнаем напълно. Истината е, че решенията и на най-сложните и заплетени казуси в живота ни са много прости.

Миналото може да бъде изцелено просто като бъде осветено и видно, а не заматено под килима. Настоящото се свързва с отговорността, която поемаме тук и сега, и именно от нея зависи бъдещето ни.

Загърбвайки миналото, пренебрегвайки настоящето и питайки само за бъдещето, ние се обричаме на пустота. Какво следва оттук нататък зависи от това какво си направил и какво правиш, а това, че не правиш нищо, се свързва със страховете ти.

Всъщност, дори когато не правим нищо, ние правим нещо и това е да оцеляваме. А защо не сме щастливи? Защото искаме и да чувстваме, да обичаме, да сме обичани, да говорим, да сме чути, да мислим, да се вдъхновяваме.

В новата енергийна парадигма, в която жи-

веем, всичко е много просто. Ако искаме нещо, трябва да го назовем и да поемем отговорността да го получим. В противен случай ще оцеляваме и ще се чувстваме по гореописания начин. Реално само от нас зависи какво следва.

Всеки един избор, който правим, е нова реалност. Това да не правим избор също е възможно и ни оставя в тази реалност, в която сме и която се определя като времева примка, т.е. затворен кръг. Цял живот можем да живеем в нея, ако не направим избора да се преместим в нова реалност. Изборът не може да се направи сам, той не може да ни повлече – нужно е действие от наша страна.

Защо това е важно? Защото има много хора, на които уж много неща им се случват в живота, но реално те следват избора на друг човек – било родител, било партньор и т.н. Тези хора се чувстват толкова празни и нещастни, колкото и първите, защото те не правят избор, а са просто допълнение в живота на друг човек.

В живота след оцеляването идва способността да чувстваш. А най-важното е да почувстваш себе си – къде си, кой си, какво искаш. След това се нарежда умението да заявиш себе си, да живееш своята различност. Следващата стъпка е да се представиш – да кажеш кой си на другите. Още една стъпка напред и ти виждаш себе си като различен индивид, наблюдаваш се как общуваш с другите, как те те отразяват. И накрая разбираш, че си силна индивидуалност, потопена в колек-

тивните процеси. Разбираш, че всички сме свързани. Разбираш, че ако удариш видимо беззащитен и анонимен човек, ти скоро ще бъдеш ударен от друг видимо можещ да се защитава анонимен човек, и то не за да бъдеш наказан, а защото си активирал дадена програма и си видял едната страна, а душата ти иска да види и другата. Тогава разбираш, че ти си част от цялото и ако само една малка част от това цяло страда, то страдаш и ти. По този начин е дефинирана идеята за кармата до настоящия момент. Извисяването става чрез страдание и носи идеята за наказание.

Всъщност, в новата вибрационна реалност, в която живеем, има различен поглед към тази ситуация, който изглежда така: „Наранявайки теб, аз наранявам и себе си.“ Всичко това води до ново определение на прошката. Прошката вече не изхожда от надменното: „Аз ти прощавам, защото съм по-добър от теб“, а от съпреживяващото: „Ти ме нараняваш и така нараняваш себе си, ние сме свързани през общата рана, която сме създали.“

Както разбирате, процесите не се свързват с миналото, настоящето и бъдещето, а с вашата готовност да преминете през тях. В този процес вие не сте сами именно защото всички сме свързани. Ако вие направите една еволюционна крачка, то тя води до крачка и при другите хора. Това се отнася и до действието на другите хора по отношение на вас.

Хората в живота ни са участници в нашия

спектакъл. Те са и наши учители. Старата енергийна парадигма гласи, че ситуациите, които най-много ни тежат, са тези, които най-много ни извисяват. И това продължава да е истината за много хора. Тази истина се свързва с мъките на Христос, със саможертвата, със страданието, което води към извисяване. Ще дам примери. Ако не си се мъчил да обясняваш всичко по сто пъти на простите си родители, за да те разберат, дали можеш да станеш добър оратор? Ако не си загубил баща си, защото лекарите не са могли да го спасят, и ти си се заклел да промениш това, дали би бил този отличен лекар, който си сега?

Новата енергийна парадигма обаче ни казва, че можем да научим дадено нещо чрез разбиране, любов и съпричастност. Това е моделът на ерата на Водолея – просто искаме нещо да се случи и то става. Понякога подкрепящата среда ни е дадена от родителите, но когато не е, то от нас се иска да сме достатъчно смели да потърсим онази среда, която може да ни накара да се чувстваме приети, разбрани и обичани и да се учим през положителните и високовибрационни преживявания.

Най-важните учители в живота ни всъщност са именно родителите ни. Те са важни, защото сме ги избрали. Ние сме дошли на Земята след тях. Чрез тях ние сме се свързали с Живота. Често уроците, които сме се договорили да ни научат, ни се струват много тежки, когато ги преживяваме в „реалния“ живот. Истината е, че това са най-

великите предпоставки за духовно израстване. И така пред нас има два сценария – да обвиняваме родителите ни, че не са ни дали това, което социалната норма показва, или да приемем, че са ни дали точно това, от което сме имали нужда, за да бъдем завършени, уникални и прекрасни хора.

Понякога просто трябва да се свържем с душата си и да си спомним от какво има нужда тя, защото ние сме душа, която живее в тяло. А тялото има други нужди и желания, които са много повече свързани с оцеляването, т.е. със страховете. Ако живеем повече телесен живот, то за нас ще бъде предизвикателство да се извисяваме духовно. Ако живеем предимно духовен живот, то губим връзката с тялото ни и то ни боли. **Затова сме дошли на Земята – да се научим да съвместяваме духовния и телесния живот.**

И накрая, животът е удоволствие, а не борба. Той е много по-голям от нас и вместо да се борим с него, можем да му се доверим и да му се наслаждаваме.

ХУЛИ ЛЕОНИС
Кармична астрология
РЕТРОГРАДНИТЕ ПЛАНЕТИ

Редактор *Мария Чунчева*
Коректор *Цвета Нинкова*
Дизайнер на корицата *Биляна Славкова*
Компютърно оформление *Анна Георгиева*

Българска. Първо издание. Формат 84x108/32
Печатни коли 15,5

ISBN 978-954-2962-62-5

Апостроф

Запазена марка
на „Алто комюникейшънс енд пбблишинг“ ООД

София, ул. „Кракра“ № 20
тел. 02/ 943 87 16
e-mail: books@apostrof.bg

Книгите на „Апостроф“ може да закупите
от www.bookstore.enthusiast.bg



www.bookstore.enthusiast.bg

Печат РОПРИНТ

Ретроградните планети дават една различна гледна точка към живота. Тя е лична и съкровена, но едновременно с това и много уплашена, гледна точка, която се страхува да излезе на светло и да се слее с енергията навън. Хората, които отработват енергията на ретроградните планети, често се чувстват като затворници, но пазачите в този затвор са самите те. Тяхната задача е отново да се свържат със света, който ги заобикаля, и то по един здравословен начин.

Осъзнаването на уроците на ретроградните планети е много важна предпоставка за щастие в живота на онези, които ги имат в рождената си карта. Познаването на техния характер помага да разберем по-добре хората около нас. А познавайки по-добре един човек, ние по-лесно го приемаме и обичаме.

Тази книга вдига завесата над темата за ретроградните планети и ги представя по един достъпен и разбираем начин. Те са представени като психологически характеристики, които се проявяват в ежедневиия ни живот, а астрологията е използвана като база за анализа.



Хули Леонис съчетава класическото астрологично познание с изследването на родовата енергия и пречупва тълкуванията си през сферата на психологията. Неговият метод на интерпретация изпъква много силно в тази книга. По един достъпен и разбираем начин той помага на човек да опознае себе си на базата на астрологията. Това е първата му книга, която повдига завесата над темата за кармата и дава информация за пътя на душата през зодиака – ключова тема в неговото творчество, която той изследва още от първата си книга.

